

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KOVÁCS LAJOS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(8174/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. július 17.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kovács Lajos kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*,
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*,

2008. június 24-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (8174/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kovács Lajos (a "kérelmező") 2005. január 5-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. március 10-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4 A kérelmező 1951-ben született és Budapesten él.

5. Az APEH Bács-Kiskun Megyei Igazgatósága egy vizsgálat során megállapította, hogy a kérelmező 2339604 forint (megközelítőleg 9167 euró) adó befizetését elmulasztotta. Az adóhatóság elrendelte az adó befizetését, továbbá 1119000 forint (megközelítőleg 4384 euró) bírság, valamint 1948000 forint (megközelítőleg 7771 euró) kamat megfizetésére kötelezte a kérelmezőt.

6. A kérelmező fellebbezett. 1998. augusztus 10-én a központi adóhatóság helyben hagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. A Főosztály megállapította, hogy a kérelmező rendszeres jövedelmet kapott munkájáért egy gazdasági társaságtól, amely jövedelem után nem fizetett adót. Az adóhatóság okirati bizonyítékokra támaszkodott.

7. 1998 szeptemberében a kérelmező a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérte a Bács-Kiskun Megyei Bíróságtól.

8. 2002. november 28-án a Megyei Bíróság több tárgyalást követően megállapította, hogy az adóhatóság a jogszabályoknak megfelelően járt el, és elutasította a kérelmező keresetét. A kérelmező fellebbezett.

9. A Fővárosi Ítéltábla két tárgyalást követően 2004. szeptember 22-én helyben hagyta az elsőfokú határozatot. A bíróság okirati bizonyítékokra és a felek vallomásaira támaszkodott.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot ... az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően ..."

A. Elfogadhatóság

11. A Kormány álláspontja szerint a kifogásolt eljárás nem tekinthető a kérelmező polgári jogi jogait és kötelezettségeit érintő jogvitának, mivel az adóviták az Egyezmény 6. Cikkének hatályán kívül esnek. A Kormány szerint a kérelmet az Egyezmény rendelkezéseivel *ratione materiae* összeegyeztethetetlené kell nyilvánítani.

12. A kérelmező ezzel a kérdéssel kapcsolatban nem terjesztett elő érvet.

13. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az adók megállapítása és póttösszegek kivetése a 6. Cikk polgári jogi ágának hatályán kívül esik (ld. *Ferrazzini v. Italy* [GC], no. 44759/98, 29, ECHR 2001-VII). Ezért a jelen ügyben az a kérdés merül fel, hogy az eljárás „büntetőjogi” volt-e a fogalom 6. Cikkbeli, autonóm jelentése szerint, s ilyen címen megkívánta-e a 6. Cikkben lefektetett garanciák érvényesülését.

14. A Bíróság először észrevételezi, hogy bár az adózás jelentősége az állam hatékony működése szempontjából kétségtelen, a Bíróság nincs

meggyőződve arról, hogy az eljárásjogi garanciák kiiktatása az adózásban alkalmazott büntető jellegű szankciók kiszabásakor a pénzügyi rendszer hatékonyságának fenntartásához szükséges, vagy hogy az Egyezmény szellemével és céljával összhangban állónak tekinthető (ld. *Jussila v. Finland* [GC], no. 73053/01, 35-36. §, ECHR 2006-...).

15. Továbbá, a jelen ügyben az adóhoz kapcsolódó pótlósszegek kiszabására nem vagyoni kár megtérítése céljából került sor, hanem azért, hogy büntetésként elrettentsen az ismételt bünelkövetéstől. A Bíróság véleménye szerint ez önmagában, további megfontolások nélkül is megállapítja a cselekmény büntetőjogi jellegét (ld. fent hivatkozott *Jussila* ítélet, 38. §). Következésképpen a 6. Cikk büntetőjogi ága alkalmazandó.

16. Ebből következik, hogy a Kormány előzetes kifogását el kell utasítani. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Kormány úgy vélte, hogy az eljárás hossza nem haladta meg az ésszerű időt.

18. A figyelembe veendő időszak 1998. augusztus 10-én kezdődött és 2004. szeptember 22-én zárult le. Ilyen módon két közigazgatási és két bírósági szinten hat évig és egy hónapig tartott.

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

22. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező az Egyezmény 6. Cikke alapján az eljárás kimenetelét és tisztességtelen voltát is panaszolta. A Bíróság azonban úgy véli, hogy ezek a panaszok lényegében negyedfokú természetűek: az ügyiratokban nincs jele annak, hogy a hazai hatóságok vagy bíróságok nem voltak pártatlanok, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes volt.

23. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

24. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

25. A kérelmező 114000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

26. A Kormány vitatta az igényt.

27. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 1200 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

28. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 1200 (egyezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. július 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető